

Het oude weten

Gerwine Wuring www.aerda.nl

Tekst voor in *Aardige Berichten*, nieuwsbrief van Reizende Aarde School.

www.reizendeaardeschool.nl juli 2011

De voorbije maanden organiseerde Gerwine met Gerlinde op haar landtuin 'De Pleisterplaats' in Siegerswoude een serie studiemiddagen over het Oude Weten. Aansluitend is er de zomerweek van 'Het Oude Weten' van 24-28 augustus a.s. op Heidehof in Eext. Hieronder een samenvatting van de ervaringen en enkele resultaten van die bijeenkomsten. Bij Gerwine kun je alle 4 de impressie-verslagen opvragen als je wilt aerda@aerda.nl. En er zal vermoedelijk komende herfst wel een vervolg komen.

Pan, de Green Man

We zijn telkens met zo'n 5 tot 9 mensen aanwezig in dit reisgezelschap van wisselende samenstelling, zoals gebruikelijk bij de Reizende Aarde School. Na een afstemming op de middag, onze wensen en de groep, begeleidde Gerlinde ons steeds met een hele fijne hartmeditatie. Ze volgt momenteel een opleiding 'Cocratie met de natuur', waar ze leert werken met deze methode. Middels een vortex kunnen we een innerlijke werkkamer in ons zelf openen, een veilige energieruimte. Waar je hulptroepen uit het universum en van de aarde, je eigen hogere zelf en je kosmische gidsen kunt aanroepen. En waar bijvoorbeeld ook de deva's van de plek zich aandienen om je te helpen. Als je uit balans dreigt te raken kun je hier de krachten van Pan, de 'Green Man' om hulp roepen voor herstel. Zo kun je zelf de energie van al deze grootheden reguleren door ze te harmoniseren.

Het ervaren van de vortex

Zelf ervoer ik de vortex vaak als een sterke draaiende beweging de aarde in, naar de diepere lagen van het oude weten en mijn eigen 'oude heks'! In het contact met de hemel kreeg ik door dat dit de plaats is waar we de toekomst kunnen 'weten'. Het is fascinerend om te ervaren hoe al deze krachten zich bij een ieder zich voordoen. Gerlinde bijvoorbeeld ervoer de vortex op een dag als stroomversnellingen, waardoor ze ontzettend nodig moest plassen... daarna kon ze pas de rust ervaren.

De deva's ontmoeten

Ieder beleeft op haar heel eigen manier de telkens terugkerende ontmoetingen met de deva's van de tuin, de vijver, het omringende landschap of de bloemen.

* Er zijn vele kleine wezentjes die staan te popelen om te helpen. Aandacht voor deze plek wordt als fijn ervaren door de deva's of energieën hier.

* Vaker ook werden de deva's als overweldigend groot ervaren. 'Waar die van me zelf een spillebeentje bij, was zo klein', merkt een van de deelnemers op.

* Margriet zag de deva van de plek als een zacht goudgele kleur, als van een madelief. Ook zag ze de deva van waar ze woont, als een soort filigreïn, heel ijle energie. Iemand anders hoorde op een bepaald moment een liedje...

* Er is heel veel dierenergie op deze plek. Gerlinde zegt, 'De dieren helpen mij in mijn proces, 't zijn oude vrienden, wegbegeleiders, oude zielen'.

We constateren dat geluiden, vormen en kleuren, zowel die we innerlijk ervaren als die welke we in de buitenwereld waarnemen, (fijnstoffelijke) energievormen zijn waar informatie in zit. Sommige van die energieën voeden, anderen nemen, 't is beide nodig. En dat bijvoorbeeld de deva's van de wind door de lucht de energie van deze helende plek verder de wereld in worden verspreid. Ook onze gedachtes zijn een soort energie, een trilling waarmee we creëren.

Het herontwaken van het 'Oude Weten'

De menselijke ziel staat in voortdurende wisselwerking met de aarde, er zijn grote aardverschuivingen gaande, letterlijk en figuurlijk. Het wordt tijd dat we ons bewustzijn met betrekking tot onze aardeverbondenheid weer vergroten. Er is zoveel intelligentie aanwezig in de natuur. Daarop te vertrouwen, geeft ons onze oude wijsheid terug. We zijn nu nog vaak onbewust bekwaam.

We spraken over de vaardigheden die zowel mensen als natuur weer moeten gaan oefenen om in 'gesprek' te raken met elkaar. Gerlinde heeft door jarenlange ervaringen met het bos in de buurt gemerkt hoe zich dat langzamerhand weer ging 'ontspannen' daarin. We zijn bezig met een Queeste, ook Reizende Aarde School is een queeste; de reis van en/of naar de ziel... Iemand kreeg voor mij de boodschap; 'Wat fijn dat jij de mensen weer naar de aarde, de aardewezentjes brengt, dat is goed voor het collectief; dit oude weten van de aarde in plaats van het (te) weten in het hoofd'.

Werken met de energieën van de plek

Gerlinde vertelt dat haar opleiding en deze studiemiddagen bij haar een stroomversnelling teweeg brengen. Waarin ze eindelijk meer structuur ziet en handvatten krijgt aangereikt om te kunnen werken met 'al die energieën die ik altijd voelde van de aarde en de wereld om me heen, maar die me vaak veel te veel was en ik niet kon hanteren'. Nu kan ze er veel beter mee werken en er over delen met anderen. Nog vraagt ze zich vaak af; 'Kan ik mezelf eigenlijk wel toestaan om deze uitwisseling van energieën toe te laten, om dit voedende aspect van de aarde te ontvangen? Ben ik ontvankelijk genoeg? Het is een samenspel met Pan en dat vind ik ook eng, t is een enorm verantwoording... Er is een soort oertrauma in mij, misschien uit een vorig leven als heks of aardevrouw. Maar nu in deze tijd kan het gewoon wel! Dit verhaal mag nu weer verteld worden!' Natuurlijk hebben we deze verantwoording altijd! En we hebben eeuwen achter de rug waarin we dat hebben weggedrukt, deze aarde krachten hebben ontkend.

Zelf 'hoorde' ik op een bepaald moment; 'Ik ben een van de wijzen van het woud, met Gandalf, met mijn hogere zelf... Heb geduld, neem tijd, ga niet zo snel en wil niet zoveel weten en begrijpen. Het onthult zichzelf op haar eigen tijd. Neem waar, blijf kijken, registreren, wees nieuwsgierig en verwonderd, sta open en laat het gebeuren...'

Natuur(lijke) en zelf-heling

Vaker dan eens viel het woord heling en helen; '... en ik liet me helen hier...'

Zelf heb ik dit heel duidelijk kunnen ervaren, toen ik wilde werken aan een diep geworteld wantrouwen, dat de laatste tijd weer heel sterk de kop op stak. Er kwamen blauwe elfjes die

vooral aan mijn linker kant aan de slag gingen. Ik werd blauw geverfd en ik moest meer aarden. Waarna er water kwam, waarin ik me kon laten drijven, om uiteindelijk in de ijle lucht te mogen zweven, gedragen door een soort elfjes of libelles. Ik mocht lichter worden, me meer laten gaan en toevertrouwen aan de lucht. Vervolgens kwam er naar rechts een sterke roze bloemen energie, die het totaal in evenwicht bracht.

Ik had op het festival tijdens de inloopklas van Reizende Aarde School ontdekt dat ik, in de ondersteuning bij een ander, ook de krachten van de deva's van de plek en de aarde kon aanroepen, die dan meteen met iemand aan het werk gingen. Daar wil ik graag mee verder oefenen.

Zorg voor natuurwiegen!

Gerlinde kreeg nog een prachtig krachtig inzicht aangereikt, waarbij haar duidelijk werd gemaakt hoe de wisselwerking met de natuur in onze vroege jeugd belangrijk is. 'Kijk dit is nu je wieg! Je bent net aangekomen, woorden zeggen je niets, luister maar net als vroeger. Je keek en zag beweging, bomen misschien. En toen kwamen de natuurwezens, maar het was moeilijk om bij je te zijn, je oma stond in de weg. We hadden je mee willen begeleiden, nú kunnen we wel bij je zijn! Zorg voor natuurwiegen voor babies zodat het contact met de aarde (en haar natuurwezens) vertrouwder voor hen wordt...'

Ze kreeg door dat babies die vroeger veel meer buiten tussen de bloemen en beesten in hun kinderwagen lagen en speelden, hulp kregen van natuurwezens om ze te aarden en om de dichtheid van de materie aan te kunnen. En zo het contact naar boven in stand te houden ook. Ze maakten het leven een stukje gemakkelijker.

*Geworteld in de aarde, met mijn hoofd in de wolken
Een diepe stilte en grote leegte
A sense of place,
de identiteit van een plek
in vele lagen...*